

PASARÉTI PRÉDIKÁCIÓK
refpasaret.hu

Pasarét, 2016. július 3.
(vasárnap)

Horváth Géza

A NAGY PARANCSOLAT

Énekek: 161,1-2; 438,1-3; 497,6-7; 438,4

Lekció: Lukács 10,25-37

Alapige: Lukács 10,25-28

És íme, egy törvénytudó felkele, kísértvén őt, és mondván: Mester, mit cselekedjem, hogy az örök életet vehessem?

Ő pedig monda annak: A törvényben mi van megírva, mint olvasod?

Az pedig felelvén, monda: Szeresd az Urat, a te Istenedet teljes szívedből és teljes lelkedből és minden erődből, és teljes elmédből; és a te felebarátodat, mint magadat.

Monda pedig annak: Jól felelél; ezt cselekedd, és élsz.

Imádkozzunk!

Édesatyánk, hálás a szívünk, hogy lelki jót hallani jöhettünk. Köszönjük, hogy ezt a lelki jót, amiről hallhatunk, ezt te magad készítetted nekünk. Te jelentetted ki igédben a te jóakarátodat. Köszönjük, hogy Krisztus hívása hangzik, ha az ige szól. Áldunk, hogy ennek a hívásnak mi is részesei lehettünk és lehetünk valamiképpen.

Köszönjük, hogy ha úgy lehettünk ennek a hívásnak részesei, hogy megálltál az életünk nyomorúsága mellett és felszólítottál arra, hogy kövess engem! Mi pedig engedve a Szentlélek erejének, követtünk téged.

Köszönjük, hogy ha ennek a hívásnak úgy részese valaki, hogy itt van közöttünk. Bár még azt a nagy hívást nem értette meg, de mégis valami vonzza, valami serkenti arra, hogy keresse az Urat, amíg megtalálható, hívja segítségül, míg közel van.

Köszönjük, hogy mindannyian itt vagyunk, Urunk, azért, hogy meghallgassuk azt, amit mondani akarsz. Engedd, hogy ne emberi szó hangozzék, hanem életnek beszéde. A te igéd élő és ható. Egyedül képes és kész arra, hogy újjászüljön, megtartson, feddjen, bátorítson.

Kérünk, adj olyan indulatot a szívünkbe, mellyel azt mondjuk: szólj, Urunk, és mi halljuk, és nemcsak halljuk, hanem készek vagyunk cselekedni is.

Szentlélek Isten, végy körül bennünket, szenteld meg szívünket, szakíts el a földtől, minden hiábavaló gondolattól, a múlt héten elkövetett bűneinktől, megbocsátván azokat Jézus véérért, és tégy késszé arra, hogy a szívünk jó szántóföld lehessen.

Ámen.

Igehirdetés

A mai napra kijelölt újszövetségi igénk a Lukács evangéliumából, ami soron következik, az irgalmas samaritánus története, amelyet nem olvastam most fel, hiszen nem arról szeretnék szólni, hanem annak a bevezetőjéről, arról a beszélgetésről, ami a törvénytudó és az Úr Jézus Krisztus között végbemegy.

Szeretném, ha most arra figyelnénk, amit az Úr Jézus mond ennek az embernek. Hiszen ebben nagyon sok bibliai üzenet van elrejtve. Főképpen abban az egyetlen mondatban, amikor azt mondja Jézus ennek a törvénytudónak, hogy „a törvényben mi van megírva, mint olvasod?” Erre mondja ő el azt: „szeresd az Urat, a te Istenedet teljes szívedből, teljes lelkedből, teljes erődből és elmédből, és szeresd felebarátodat, mint magadat.” — Jól feleltél, eredj el, és hasonlóképpen cselekedjél.

Néhány üzenetben szeretném tehát összefoglalni, hogy ebben a nagy parancsolatban — mert ez egy parancsolat ám, csak két oldala van, az egyik az Isten szeretete, a másik pedig az embernek, a felebarátnak a szeretete. Ez egy nagy parancsolat. Olyan, mint az érem, amelynek két oldala van. Az egyik, hogy a hívó ember szereti az Urat, a másik az, hogy éppen ezért szereti felebarátját. Ha ez a kettő nem stimmel, akkor nagy baj van. János apostol beszél arról, hogy hogyan mondhatja valaki, hogy szereti Istent, ha nem szereti felebarátját. Hogyan szeretheti Istent, akit nem lát, ha nem szereti felebarátját, akit lát? Ott mindig valami hiba, valami baj van a hittel.

Nézzük meg, hogy mit akar ezzel nekünk az ige kijelenti, amikor odamegy ez a törvénytudó Jézushoz, hogy mit cselekedjem, hogy az örök életet vehessem? Az örök életet elnyerjem. A gazdag ifjú is valami hasonlót kérdez. Mivel ez a törvénytudó jól ismeri a törvényt és a jogot, ezért Jézus Krisztus odaviszi a törvényhez. Ezek a törvénytudók egészen biztos, hogy kívülről tudták a Mózes könyveit. Valami elképesztő tudással rendelkeztek. Jézus Krisztus úgy fejezi be a példát: most cselekedd! Most már tudod, mit kell cselekedni, miért kell cselekedni. Most már csak egy dolog van hátra, hogy amit megtanultál, azt éld is meg a gyakorlatban. Eredj el, és te is hasonlóképpen cselekedjél!

Van azonban itt valami, ami csodálatos lett előttem: Jézus Krisztus miért viszi oda a törvényhez ezt az embert? Miért kérdezi tőle, hogy a törvényben mi van megírva, mint olvasod?

Először is ez az ige azt jelenti az ember számára, hogy ha az üdvösség útját keressük, legyünk tisztában azzal, hogy van Istennek kijelentése. Mi van megírva a törvényben? Mint olvasod?

Legyünk tisztában azzal, hogy Isten kijelentette számunkra az üdvösségnek az útját: Hogyan juthatunk el az üdvösségre. Hogyan járhatunk az üdvösség útján. És mi kell ahhoz, hogy célba érjünk? Erre utal, hogy Jézus odaviszi a törvényhez ezt az embert: mi van megírva a törvényben? Nem azt kérdezi, hogy el tudod-e mondani a törvényt?

Olyan érdekes Jézusnak ez a kérdése: mint olvasod? Vagy így is mondhatjuk: hogyan olvasod? Jézus nem azt kérdezi tőle, hogy mit olvasol, mert ez nem lecke, mint a történelemórán megtanulja valaki a középkor eseményeit és felmondja a tanárnak. Isten igéje olyan, amelyet nemcsak olvasni kell, hanem valamit ki kell belőle olvasnunk. Mint olvasod? Hogyan olvasod?

Tehát nem az a kérdés, hogy olvasod-e, nem az a kérdés, hogy tudod-e, fel tudod-e mondani — mint az eminens diák a vizsgakérdésre a választ. Hanem az a nagy kérdése Jézusnak, hogy mit olvasol ki belőle?

Rögtön kérdezhetné valaki: miért, mit kell kiolvasni belőle? Mit lehet kiolvasni belőle? — Nekem nagyon kedves ige a Cselekedetek könyve 28,23. Mi van itt? Mikor Pál apostol Rómában van, akkor olvassuk ezt: „Kitűzvéen neki tehát egy napot, eljöttek hozzá a szállására többen — tudniillik Pálhoz —, kiknek nagy bizonyágtétellel szólt az Istennek országa felől, igyekezzéen elhívetni velük a Jézus felől való dolgokat, úgy a Mózes törvényéből, mint a prófétáktól, reggeltől fogva mind estig.”

Ez csodálatos ige. Amikor odamennék Pálhoz, ő reggeltől-estig — nem sajnálta az időt sem ő, sem a hallgatók — Mózes törvényéből és a prófétáktól igyekezett elhívetni velük a Jézus felől való dolgokat. Honnan? A törvényből és a prófétáktól. Mint olvasod?

Az ige nagy kérdése az, hogy az ószövetségből, a törvényből és a prófétáktól mi kiolvassuk-e Jézus Krisztust? Mert Jézus azt mondja: Mózes órála írt. És amikor az a kérdése Jézusnak: Mint olvasod a törvényt? Mert itt örökélet kérdéstről van szó, akkor úgy olvassuk-e a törvényt és a prófétákat, vagyis úgy olvasuk-e az Ószövetséget, hogy abban Jézus Krisztust látjuk? Mert az Ószövetség nemcsak hogy Jézusról szól — ez lehet, hogy sokaknak talán megdöbrentő —, hanem úgy, ahogy a Missziói Bizottság ülésén hallottuk, az Ószövetségben ott van Jézus. — Mint olvasod?

Az igénk üzenete, hogy az Ószövetségből is meg lehet ismerni az üdvösség útját. Pál apostol veszi a törvényt és veszi a prófétákat. Nyilván zsidókhöz fordulva ez kellett. Így kellett őket meggyőzni, hogy veszi a törvényt és veszi a prófétákat, és hirdeti nekik a Krisztust. — Mint olvasod az igét?

Ebben az is benne van, hogy az igéből ki tudod olvasni az üdvösségnek az útját. Jézus rögtön nem a cselekedetekre irányítja a hangsúlyt, hanem arra, hogy mi van az igében. Mit olvasol ki az igéből?

A második nagy üzenete ennek az igének, hogy Jézus ezzel, hogy a törvénytudót a törvényhez viszi, tulajdonképpen azt mondja: nemcsak azt, hogy van Istennek törvénye, hanem Istennek velünk szemben táplált igényei nem ismeretlenek előttünk, mert ott van a törvényben. Hogy mit kíván Isten, az nem ismeretlen előttünk. Mint olvasod a törvényben?

Az Istennek az ember iránt táplált igénye ki van jelentve. Mert mi alapján lehetne valakit számon kérni? Ha van egy törvény. Ha ott az van benne, hogy szeszestalt nem lehet bevinni az iskolába, és ha valaki bevisz egy fél liter pálinkát, akkor mi alapján tudják számon kérni: miért hoztad be? Úgy, hogy eléjük tartják a házirendet. Nézd meg, itt van benne.

Az Istennek azért van kijelentett törvénye, hogy meg tudja mutatni, mit kíván tőlünk. És ha vétkezik az ember, akkor mi alapján kéri számon az embert? Mint olvasod, mi van megírva a törvényben? — ez is ott lüktet ebben a kérdésében Jézusnak. Isten kijelentette, hogy mit kíván tőlünk az Isten törvénye.

Nagyon szépen fogalmazták meg a Káté írói. Nem azt, hogy mit parancsol Isten törvénye, hanem úgy kérdezik: mit kíván tőlünk az Isten törvénye? Mert ebben ott van az Isten aláhajló szeretete. Amikor Isten számon kér majd, ha máskor nem, mindenkit a nagy ítélet napján, nem érhet senkit váratlanul, mert ott volt benne.

A törvény nem ismerete nem mentesít minket a törvény cselekvése alól. Nem mondhatja senki: ja, nem olvastam el. Ha az adóhatóság hoz egy törvényt, hogy január 1-től így kell adózni, akkor nem mondható: nem olvastam el. — Mint olvasod? El is kell olvasni azt, amit Isten kijelent. Mert a törvény nem ismerete nem mentesít a törvény alól.

Ha megjelenik egy törvény, és beiktatják, kihirdetik, akkor azt akár ismered, akár nem, akár olvastad, akár nem, az reád vonatkozik. Sok ember ott fog szembesülni az ítélet napján az Isten törvényével, amely alapján számon kéri az Isten. De olyan jó lenne, ha *most* itt szembesülnénk Isten törvényével. (Erről majd szeretnék még beszélni).

Tehát ez mondat, amit Jézus mond ennek a törvénytudónak, tulajdonképpen az Isten mértéke alá állítja az embert. Nem arról van szó, hogy mit tennék én, hanem arról, hogy mit mondott Isten. Mit jelentett ki Isten.

A következő üzenete az igének, hogy amikor Jézus összefoglalja a Máté 22-ben: Szeresd az Urat a te Istenedet, szeresd felebarátodat, mint magadat. — Azt mondja: E két parancsolattól függ az egész törvény és próféták. — Ez azt jelenti a számunkra, hogy ami olvasható a törvényben és a próféták írásában, az ebben foglalható össze. És ez ezért nagyon fontos, hogy ezt Jézus így foglalja össze, és a törvényhez viszi a törvénytudót, mert ezzel Jézus kijelenti, hogy az Újszövetség kijelentései ezen nem változtattak.

Sokan úgy gondolják, hogy az Ószövetség vonatkozott Izráelre, az már ránk nem vonatkozik. Jézus odaviszi az Újszövetségben a törvénytudót, hogy mint olvasod? Hogy van megírva Mózes könyvében? Tehát Jézus Krisztus nem törli el a törvényt. Sőt megmondja, hogy abból semmi nem vész el, még egy pontocskára, egy vessző sem vész el belőle. Az Újszövetség kijelentése nem törli el számunkra az Ószövetség törvényét.

Tulajdonképpen miért kell vizsgálni a törvényt? Miért mondja Jézus ennek az embernek, hogy mi van megírva a törvényben? Azért, mert azt mondja nekünk Isten igéje, hogy a törvényből ismerhetjük meg azt, hogy mi milyen nyomorultak vagyunk. Tudniillik: a törvényt mi nem tudjuk megtartani. Képtelenek

vagyunk valami jónak a cselekvésére. Minden gonoszra pedig hajlandók. A törvény megmér bennünket.

Tulajdonképpen, amikor ez a törvénytudó kérdezi: mit cselekedjem, hogy az örök életet elnyerjem? — akkor nem az a kérdés, hogy mi mit adhatunk az Istennek, hanem az a kérdés: mit ad nekünk az Isten? Ehhez oda kell állni először is a törvény világossága elé. A törvény — azt mondja az ige — olyan, mint a tükör. Belenézek a tükörbe.

Az Isten törvénye az igazság tökéletes tükre. — Egy magyar reformátor írt erről egy csodálatos művet: A tökéletes tükör, mert abban meglátom, hogy az Isten parancsa ellen vétkeztem. Képtelen vagyok, mert „a bűn sarában élve lenn a jóra lelke képtelen”.

Hogyan nyerhetem meg az örök életet? Az ember mindig ki akarja hagyni még ebből is az Istent. Isten meg kijelentette: Őt nem lehet kihagyni, mert nem mi szerezzük meg az örök életet, hanem Ő adja. „Az Isten kegyelmi ajándéka örök élet Jézus Krisztusban, a mi Urunkban.” Tehát Isten adja kegyelemből, hit által.

Azt is jelenti ez az ige, hogy az ember a bűn következtében nem képes a törvény cselekvésére, de Isten a törvényt érvényben hagyja. Miért? Azért, mert Isten ezzel azt jelenti ki, hogy mi valamire már a bűn miatt nem lehetünk képesek — mert az embert olyannak teremtette Isten, hogy a törvényt megcselekedhetne volna. Mert valóságos igazságban teremtette és szentségben. A bűneset miatt többé nem lett képes arra, hogy teljesítse a törvényt, de Isten érvényben hagyja. Miért? Mert Isten kijelenti, hogy a bűnbe esett emberhez nem Ő fog igazodni, hanem a bűnbe esett embernek kell igazodnia Őhozzá.

Ha Isten lejjebb tette volna a mértéket, a mércét, akkor az Isten azzal azt fejezte volna ki, hogy túl magasra tette a teremtkor. Tehát tévedett. Isten pedig nem téved! Hagyta a mércét, hagyta a törvényt ott, ahol volt, mert az ember a bűneset előtt azt teljesíthette volna. A bűneset után lett képtelen arra, hogy a törvényt teljesítse. De Isten nem teszi lejjebb a mércét. Tudjátok, miért? Azért, mert a törvénnyel szemben az embernek csak egyetlen tennivalója van, az, amit Pál a Római levélben így mond: „Ő én nyomorult ember, kicsoda szabadít meg e halálnak testéből?” Ő én nyomorult ember, vajon hogyan tudom teljesíteni Isten törvényét? Így lesz a törvény Jézus Krisztusra vezérlő mester, mert tudjuk, hogy mi csak Jézussal együtt vagyunk képesek valami jóra. Így visz oda Jézushoz. Ott kezdi a törvénynél az Úr Jézus, de a törvénytudót, meg titeket, meg engem is, el akar vinni Őhozzá. Ő képes.

Isten a törvényben ugyanazt követeli, amire teremtett bennünket. Csak elküldi közben Jézust, aki által képes leszek arra, hogy szeressem az Istent. És aki által képes leszek már arra, hogy tudom már szeretni a felebarátomat is.

Hogyan lehetséges ez? Mi kell ehhez? Ahhoz, hogy a törvényt cselekedjük? Azt mondja erre a hitvallásunk: ehhez az Istent igazán meg kell ismerni. És a törvény miért van? Azért, hogy belőle ismerjük meg Istent. Az egész kijelentés nem azért hangzik el, hogy belőle Istent megismerjem? Miért kell megismerni Istent? Azért, mert különben hogyan szeressem azt, akit nem ismer-

rek. Mit jelent az Istent megismerni és szeretni? Azt, hogy az ember Jézus Krisztusban tulajdonképpen kinyílik a szeme arra, hogy Isten méltó arra, hogy szeressem.

Az az Isten, aki önmagát kijelentette az igében. Az az Isten, aki a nyomorult bűnös embert szerette és Jézust elküldte utána, aki az Ő egyszülött Fiának nem kedvezett, hanem Őt mindnyájunkért odaadta, az az Isten méltó arra, hogy szeressem. Ezért úgy foglalták össze a reformátorok, hogy az Istent meg kell ismerni, ehhez ott van a kijelentés.

Jézus azt mondja a törvénytudónak: a törvényben mi van megírva? Mint olvasod? Hogyan ismered meg majd belőle Istent. Nem is az a kérdés, hogy magadat hogy ismered meg, hanem Istent hogy ismered meg. Ha Istent megismered, kinyílik a szemed arra, hogy Ő méltó arra, hogy szeresd. Egyedül Ő méltó arra, hogy szeressük teljes szívből, teljes lélekből, teljes erőből, és teljes elméből.

Mit jelent az Istent szeretni? Ez érzelmi dolog? Az ige szerint elsősorban nem. Mert amikor az ember a szeretetről beszél, akkor azt gondolja, hogy ez érzelmi dolog. Szeretek valakit, az érzelem. Isten igéjében az Isten szeretete tulajdonképpen azt jelenti, hogy az ember a maga akaratát összhangban tudja Isten akaratával. Istent szeretni azt jelenti: azt akarom, amit Ő akar.

Egyik énekünkben így írt az énekíró: „szeressem, mit Uram szeret, tegyem, mit Ő kíván”. Amire Isten azt mondja: ezt szeretem, azt én is szeretni akarom. Amiről Isten az mondja: ez előttem gyűlöletes, akkor az előttem is az lesz. Miért? Mert az Isten szeretete azt jelenti, hogy ráhangolom magam az Ő akaratára. Mit mondott az Úr Jézus? „Atyám, ne úgy legyen, ahogy én akarom, hanem ahogy te.” Jézus adott példát nekünk, hogy milyen az Isten szeretete. Mit jelent a szeretet. Az: Atyám, ne úgy legyen, ahogy én akarom, hanem ahogy te! – Az akaratom a tiedhez simul. És kérem is, hogy „akaratod nekem mutasd meg szüntelen, ne rejtsd el, Mesterem tetszésedet!” Én kész vagyok cselekedni a te akaratodat. Itt vagyok, Uram, hogy cselekedjem a te akaratodat!

Miért van itt: nagy parancsolat?

Jézus miért nem sorolja el Isten törvényét? Miért foglalja össze? Össze lehet foglalni egy nagy parancsolatban: Szeresd az Urat, és szeresd felebarátodat, mint magadat. Jézus nem kezdi el mondani a mózesi törvényeket, még a Tízparancsolatot sem, hanem Jézus összefoglalja. Miért? Azért, mert itt Jézus fel akarta ragyogtatni Isten törvényének az egységét. Azért, mert a Tízparancsolat igéi, meg a sok előírás, amikor az ember elolvassa ezt a sok előírást és sok ígét, akkor tulajdonképpen arra jutna, hogy Isten törvényének a parancsolatai részletekben is kielégíthetők. Akkor az ember elkezdené mondani: na jó, kettőt nem tudtam megtartani, de kilencvenhatot megtartottam. Értitek, miért foglalja össze Jézus? Mert akkor a mi gyarló szívünk erényt kovácsolna abból, hogy én elég sokat megtartottam belőle.

Jézus azt mondja: nem egy parancsolat van, és ezt alátámasztja nekünk Jakab, aki azt írja levelében: „aki az egész törvényt megtartja, de vét egy ellen, az egésznek megrontásában bűnös”. Mi mást mondanánk, mint az iskolában: Én elég szépen teljesítettem.

Azt szoktam mondani a Káté-soknak: a magasugró csak 2 mm-rel ér a léchez, leverte a lécet? Le. 5 métert átugorhat, de ha 2 mm-rel hozzáér a cipőjének a sarka, akkor már leverte, és az egész semmis. Azt jelenti: nem ugrotta át.

Jézus összefoglalja a törvényt azért, hogy nehogy abba a hibába essünk, hogy ha abból sokat megtartunk, akkor nagyszerű emberek vagyunk. — És az egésznek megrontásában bűnös... A törvényből az olvasható ki, hogy Jézus Krisztus betöltötte a törvényt. Eleget tett Isten igazságának, mert Jézus az Isten törvényének az értelmezője és összefoglalója. Azért foglalta Ő így össze a Máté 22-ben: Szeresd az Urat és szeresd felebarátodat, mint magadat, mert Jézus Krisztusban látjuk a törvény értelmezőjét, a törvény összefoglalóját és azt, aki a törvénynek eleget tett.

Tudniillik a törvény azt mondta: aki nem tartja meg, az legyen átkozott. Mózes könyvében olvassuk ezt teljes egészében. Ezért, aki a törvényből egyet nem tud megtartani, — arról beszélhetünk, hogy egyet sem —, de ha valakinek olyan képességei vannak, hogy neki nem kísértés az, amit olvasunk csak a Tízparancsolatból, abból csak egy kísértés, mondjuk a kívánság, — Ravasz László azt mondta: aki kilenc parancsolaton átbukdácsol nagy nehezen, az a tizediken, úgymint elhasal — mert a kívánság ott van a szívében. Ha csak egynek nem tudtál eleget tenni velem együtt, akkor átok alatt vagyunk.

Jézus Krisztus miért jött? Mit énekeltünk? A 424-ben még szebben van. Azért, hogy a törvény átkát magára vegye. Isten ne engem ítéljen el a törvény meg nem tartása miatt. A Golgota ezért állt. Azt énekeltük: Jézus az ég és föld között volt kifüggesztve, mert az ég törvényeit a föld nem tudta megtartani. Ezért Jézus Krisztus eljött, ezért kellett a keresztfán meghalnia. Ezért nem végezheték ki máshogy. Mert Isten a kereszthalált megátkozta: „Átkozott minden, aki fán függ.” Innen tudom, hogy a törvény átkát magára vette.

A hívőre hogy vonatkozik Isten törvénye? Ezt értették meg a reformátorok, amikor a Káté végén foglalkoznak vele. A megszabadult emberre vonatkozik Isten törvénye? Igen. Mert hálából lesz kész arra, hogy igyekezzen Isten akaratát teljesíteni. Hálából egész életemet neki szentelem, és már a jelenvaló világban, mint az Ő megváltottjai, az Ő dicsőségére élünk.

Ehhez először a törvény elé kell állni, belenézni, elborzadni. Csodálkozom, hogy valaki belenéz az igébe, a tükörbe, és szépnek látja magát. Aki igazán megáll a törvény előtt, az elborzad és felkiált: „ha nem jössz segélyre, Jézus, kialszik minden remény, és itt a vak éjben, Jézus, a mélyben veszek el én.”

Az ilyen embernek ragyog fel a Jézusban megjelent irgalom és kegyelem. A Jézusban megjelent helyettes áldozat. Az ilyen ember lesz hálás azért, hogy akkor nem megy már ítéletre. Valaki az én ítéletemet elhordozta a Golgotán, én pedig elmegyek az örök életre, mert Isten ezzel megajándékozott. — Ezt nem lehet elnyerni, ezt nem lehet kiérdemelni, hanem mivel ezt Jézus megszerezte, hit által meg lehet ragadni, a magunkévá lehet tenni, és annak az embernek örök élete van. Akkor is, ha nem teljesítette a törvényt? Akkor is! Azért, mert valaki az én törvényt nem teljesítő, átkozott életemet felvitte a fára. Az adóslevelet — mondja Pál apostol. Vele együtt megfeszítettem. Az Isten végrehajtot-

A NAGY PARANCSOLAT

ta az ítéletet Krisztuson, ezért most már szabad vagyok, és hálából tartozom neki azzal, hogy cselekszem az Ő akaratát.

Ez lehet, hogy azt, ami az irgalmas samarítánus, még sok más, de mindenféleképpen szeretem az Urat, és szeretetből akarok neki engedelmeskedni. Tegyen késszé erre bennünket Isten Szentlelke!

Imádkozzunk!

Köszönjük a kijelentést, Urunk, hogy elénk adtad a törvényt és az evangéliumot. A törvényt, amelyben megmutatod szigorodat, számonkérő igazságodat, és az evangéliumot, amelyben felragyogtatod Jézus Krisztusban a bocsánatot, az irgalmat, a feloldozást. Köszönjük, Urunk, ha mindez hit által a mienk már, és ujjongva mondhatjuk: nincs semmi kárhoztató ítélet azok ellen, akik Jézusban vannak. Mert nem test szerint járunk, hanem Lélek szerint.

Segíts nekünk abban, hogy ne tegyen ez elbizakodottá, gőgössé, fennhéjzóvá. Ne adjon ez nekünk hamis biztonságérzetet, hanem odaszentelésre sarkalljon, szeretetre sarkalljon, a te akaratot kutatására, az állandó naponkénti bűnbánatra, hogy ruhánkat tisztán tudjuk tartani, és megfehéríteni a Bárány vérében.

Köszönjük, Urunk, hogy irgalmasan velünk vagy. Hirdetteted a törvényt, az evangéliumot, az ígét.

Köszönjük, hogy Jézus Krisztusban lehet megnyerni az üdvösséget, az örök életet.

Kérünk, hogy juttass el erre a hitre minél többeket.

Köszönjük a mögöttünk levő alkalmakat, a gyermekhetet, a konfirmandusok hetét. Így kérünk azért a négy csoportért a gyülekezetből, akik most csendhéten vannak. Kérünk, áldd meg őket az ige körül. Adj békességet, szeretetet, egységet, adj feloldozást, irgalmat, kérünk, a szolgálóknak, hallgatóknak egyaránt.

Köszönjük, hogy minden szeretetünk arra utal, hogy te hogyan szerettél minket. Köszönjük, hogy te előbb szerettél minket, és viszont-szeretetet vársz tőlünk.

Áldd meg családjainkat, szeretteinket közelben és távolban. Kérünk, hogy hadd éljünk a te dicsőségedre.

Ámen.

Énekeljük 438,4 dicséretet.

Ezért az Atya magával bennünket
M megbékéltete s eltörlé bűnünket;
Ellenségiből tett fiaivá;
Szent Fia örökös társaivá;
Jézus, te halállal tévén eleget,
Megengesztetted a földhöz az eget;
Általad, amit más nem tehetett,
A teljes váltság elvégeztetett.